

Nr 523

Av herr **Sjölin m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 71, med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), m. m.

I proposition nr 71 föreslår Kungl. Maj:t som ett led i en fortsatt successiv avveckling av fastighetsbeskattningen att det s. k. repartitionstalet sänkes från 4 till $2\frac{1}{2}$. Anledningen till den föreslagna sänkningen av repartitionstalet är den vid 1957 års allmänna fastighetstaxering uppkommande höjningen av taxeringsvärdena som genom det sänkta repartitionstalet i viss mån skulle bli kompenserade. Enligt propositionen skulle för större hyreshus i regel icke alls någon höjning av taxeringsvärdena förekomma, medan villafastigheternas taxeringsvärden väntas öka med $\frac{1}{3}$, värdena å jordbruk med ca 50 procent och å skogsfastigheter än mera. Enligt uppgift som erhållits beträffande av beredningsnämnderna föreslagna taxeringsvärden synes i propositionen angivna höjningar komma att väsentligt överskridas. Sålunda torde inom ett avsevärt antal beredningsdistrikt värdet av s. k. annan fastighet, d. v. s. huvudsakligen vanliga en- och två-familjsfastigheter, stiga med omkring 50 procent, och inom vissa distrikt har för kombinerade jord- och skogsbruk den genomsnittliga höjningen uppgivits uppgå ända till 300 procent. I den mån den genomsnittliga taxeringshöjningen ej uppgår till mer än 60 procent uppkommer ingen ökning av fastighetsskatten med den sänkning av repartitionstalet, som Kungl. Maj:t föreslagit. Blir däremot ökningen större än 60 procent, vilket torde bli fallet i stora delar av landet, ökar fastighetsskatten. Med denna tendens kan man sålunda inte gärna tala om en avveckling av fastighetsskatten. Vill man därför nu taga ett steg mot fastighetsskattens slopande måste antingen repartitionstalet ytterligare sänkas eller också måste man på annat sätt åstadkomma den eftersträfvade lindringen i beskattningen. Då det av flera skäl nu torde vara mindre lämpligt med en ytterligare sänkning av repartitionstalet synes en annan metod böra tillgripas för att uppnå önskat resultat. Den enda metod som enligt vår mening torde kunna komma i fråga är avdragsmetoden. Uppenbarligen kan man inte föreslå så stort avdrag att för varje särskilt fall skattesänkning uppkommer, beroende på att höjningen i taxeringsvärdena omspanner ganska stora skillnader. Som redan 1950 års skattelagssakkunniga påvisat i sin år 1953 framlagda utredning (SOU nr 8/1953) är t. ex. beträffande egna hem och sommarstugor fastighetsbeskattningen särskilt kännbar. Vi har övervägt olika avdrags-

alternativ och funnit att den avdragslinje, som redan framförts motionsvägen vid tidigare riksdagar, innebärande att ett belopp av 20 000 kronor skulle undantagas från fastighetens taxeringsvärde vid beräkning av garantibelopp, är den enklaste och mest ändamålsenliga. I realiteten kommer detta — vid ett repartitionstal av 2,5 — att betyda att den skattskyldige från det beräknade garantibeloppet finge göra ett avdrag av 500 kronor (i alla de fall där taxeringsvärdet uppgår till och överstiger 20 000 kronor). Detta skulle medföra att ett tillägg till § 47 kommunalskattelagen skulle göras av innebörd, att det där angivna garantibeloppet för fastighet skall beräknas på fastighetens taxeringsvärde minskat med 20 000 kronor.

Motsvarande tillägg får sedan även göras i anvisningarna till 47 §. Genom sådant avdrag skulle sannolikt så gott som alla ägare av en- och tvåfamiljsfastigheter av normal standard undgå höjning av fastighetsskatten till följd av de ökade taxeringsvärdena. Tvärtom skulle i enlighet med riksdagens tidigare uttalade intentioner ett steg tas mot fastighetsskattens avveckling.

Vi föreslår alltså,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 71 måtte besluta sådan ändring av gällande regler, att s. k. garantibelopp för fastighet vid den kommunala fastighetsbeskattningen skall beräknas på fastighetens taxeringsvärde minskat med 20 000 kronor, samt

att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till erforderlig lagtext.

Stockholm den 12 mars 1957

Bengt Sjölin

Christer Olofson

Wald. Svensson

Ebbe Rydén

Olof Johansson

Ragnhild Sandström

Henning Gustafsson
i Skellefteå

Olle Dahlén

Henning Carlsson

Arvid Nilsson
i Lönsboda

Erik Strandh

John G. Löfroth

C. W. Carlsson